

Biblická hodina – 07.05.2026

Suspírium: „Hospodin, počuj moje slová, všimni si môj vzdych! Vypočuj moje hlasné volanie, Kráľ môj a Boh môj, lebo sa k tebe modlím!“ (Ž 5, 2-3) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 96: „Piesne velebné vyspevujte...“

Modlitba: Nebeský Otče náš, ďakujeme Ti za Tvoje slovo, najmä za učenie o nazirejskom sľube, ktoré nás pozýva k hlbokému zasväteniu. Keď teraz otvárame tento úsek Písma, prosíme Ťa, uč nás skrze Ducha Svätého. Pomôž nám pochopiť, že za vonkajšími znakmi – zdržanlivosťou, oddelením a časom sľubu – sa skrýva vnútorná skutočnosť: úplné odovzdanie srdca Tebe. Ukáž nám, čo dnes znamená posvätený život, vedomé rozhodnutie a vernosť v každodennom živote. Daj nám múdrosť rozlišovať medzi formou a podstatou, aby sme nevideli len pravidlá, ale hĺbku vzťahu s Tebou. Formuj naše myslenie, aby sme Ťa hľadali vo všetkom a nebáli sa záväzku voči Tebe. Vyučuj nás, ako žiť vo svete a pritom patriť Tebe. Nech je náš život svedectvom o Tvojej vernosti a láske pre druhých. Požehnaj toto štúdium, naše otázky aj rozhovory, aby všetko bolo na budovanie a prinášalo život. Amen.

Biblický text: Štvrtá Kniha Mojžišovia 6. kapitola 1-21. veršov: „*Hospodin povedal Mojžišovi: „Povedz Izraelitom toto: „Ak niektorý muž alebo žena zloží osobný nazirejský sľub, aby sa zasvätil Hospodinovi, nech sa zdržiava vína a akéhokoľvek opojného nápoja. Nebude piť ocot z vína ani z iného nápoja. Nesmie piť hroznovú šťavu ani jesť čerstvé ani sušené hrozno. Po celý čas svojho nazirejského sľubu nesmie jesť nič z toho, čo pochádza z viniča, od nezrelých hroziem až po šupky. Po celý čas nazirejského sľubu sa britva nedotkne jeho hlavy. Kým sa neskončia dni jeho zasvätenia Hospodinovi, nech je svätý a nech si necháva voľne rásť vlasy na hlave. Nech sa po celý čas svojho nazirejského sľubu Hospodinovi nepriblíži k mŕtvemu. Nesmie sa poškrniť ani pri smrti otca, matky, brata či sestry, lebo má na hlave znamenie svojho zasvätenia Bohu. Po celý čas svojho nazirejského sľubu bude zasvätený Hospodinovi. Keby však niekto blízko neho celkom nečakane zomrel a on by si poškrnil zasvätenú hlavu, nech si ju oholí v deň svojho očisťovania, urobí to teda na siedmy deň. Na ôsmy deň prinesie dve hrdličky alebo dva holúbky kňazovi ku vchodu do stanu stretávania. Kňaz prinesie jedného ako obeť za hriech; druhého ako spaľovanú obeť, aby zaňho vykonal obrad zmierenia, pretože sa poškrnil mŕtvolou. V ten deň si znova posväť hlavu. Tak sa opäť zasväť Hospodinovi na obdobie svojho nazirejského sľubu a prinesie jednoročného baránka ako obeť za vinu. Predchádzajúci čas sa mu však nezapočíta, pretože poškrnil svoj nazirejský sľub. Toto je zákon o nazirejovi: V ten deň, keď sa skončí obdobie jeho nazirejského sľubu, privedie ho kňaz ku vchodu stanu stretávania. Ako svoj dar*

prinesie Hospodinovi jednoročného bezchybného baránka ako spaľovanú obeť, ročnú ovcu ako obeť za hriech a bezchybného barana ako obeť spoločenstva, kôš nekvasených chlebov, koláčov z jemnej múky zamiesených s olejom a nekvasené, olejom potreté posúchy a k tomu príslušnú pokrmovú a nápojovú obeť. Kňaz to prinesie pred Hospodina, vykoná zaňho obeť za hriech aj spaľovanú obeť. Barana pripraví Hospodinovi ako obeť spoločenstva spolu s košom nekvasených chlebov a prinesie pokrmovú a nápojovú obeť. Potom pri vchode do stanu stretávania si nazirej oholí hlavu, vezme vlasy svojho nazirejského sľubu a hodí ich do ohňa pod obeť spoločenstva. Potom kňaz vezme varené baranie plece, z koša nekvasený koláč, nekvasený posúch a vloží to do rúk nazireja, len čo si oholil vlasy svojho nazirejského sľubu. Kňaz nimi zamáva pred Hospodinom ako podávanou obeťou. Je to svätý dar kňazovi spolu s hrudou z podávanej obety a so stehnom z pozdvihovanej obety. Potom smie nazirej piť víno. Toto je zákon o nazirejovi, ktorý sľúbil Hospodinovi za svoje nazirejstvo priniesť dar okrem toho, čo chce sám pridať. Nech urobí podľa sľubu, ktorý dal, podľa zákona o svojom nazirejstve.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Posledný zo štyroch ustanovení, ktoré Božiu prítomnosť v tábore vyžaduje, a ktoré sa vzťahuje na muža i na ženu, má pozitívny charakter. Táborenie Hospodina uprostred Izraela nie je len ohrozením, ale i príležitosťou a drahocennou možnosťou oddanej a vymodlenej služby. Napriek privilegovanej pozícii lévítov ako ochrancu plameňa sa k Bohu môže na určitú dobu primknúť každý.

Teda keď niekto z Izraelcov chcel vykonať niečo neobvyklého, ba mimoriadneho, teda keď niekto chcel vystúpiť z radov a dôvernejšie sa oddať Hospodinovi, musel skoncovať s obyčajným životom. Prestal si strihať vlasy, vyhýbal sa alkoholickým nápojom, a vyvaroval sa všetkému, čo bolo vyrobené z hrozna, alebo z otcu, z muštu a z hrozienok. Zasvätený nemohol byť v jednej miestnosti s mŕtvym, len ak to bol jeho najbližší príbuzný. Radosti života sprevádzané hodovaním a pitím, a takisto trúchlenie pri mŕtvom človeku boli pre nazíra neprístupné. Ukrátiť si čas nemohol v takýchto lichôtkach a pohnútkach. Jeho cestou bolo oddať sa Božej ruke, vyvarovať sa extrémnym veciam a nechať vlasy voľne rásť.

Práve bujná hriva bola a je i v súčasnosti v židovskej kultúre hlavným viditeľným znakom nazírskeho sľubu. V nestrihaných vlasoch sa odráža jeho oddanosť Hospodinovi. V nich spočíva Jeho vnútorná sila. Preto, keď sa jeho dobrovoľná služba v Pánovi skončí, vlasy si nemôže u holiča len tak odstrániť, ale je potrebné ich ako obeť spáliť. Vložiť vlasy do ohňa pod pokojnú obeť a rituálne spáliť. Holá hlava teda naznačuje, že nazír práve ukončil svoj sľub.

V Izraeli bolo vtedy možné dosiahnuť hĺbku oddanosti Bohu, ktorá prekračovala rovinu dosiahnutú všetkými kňazmi, levitmi alebo prorokmi. Bližšie k Bohu i sebe v tom čase mohol vskutku ktokoľvek. Neotvára sa podobná hĺbina v Kristovi i pre nás? Nie sú to rôzne diéty, otužovanie, digitálne detoxy, ktoré nás bližšie a bližšie vedú k Pánovi neba a zeme. Snažíme sa bližšie k Bohu, ale najbližšie nás dostal práve Kristus. On je posledné slovo Otca, ktorý hovorí: „*Vy však máte spočítané aj vlasy na hlave. Nebojte sa, vy ste cennejší ako mnoho vrabcov.*“ (Lk 12,7) V Kristovi nachádzame starostlivého Otca, Ktorý nám sľubuje: „Ja konám...“ Všetky obmedzenia telesné i duchovné Ježiš vniesol na kríž. Všetky záväzky, sľuby, kliatby i požehnania sú v Ježišovi vyrovnané a zrovnané. On zaplatil naše dlhy. On ich vysporiadal s Otcom. Nie je potrebný čas abstinencie či absencie, veď Ženích je so svojou nevestou skrze Duchu Svätého. Prenehaj svoj život, drahá sestra, milý brat, tak ako nazír svoje vlasy Pánovi, voľne plynúť a zistiť, že dôvera rastie tak, že Koho nevidíš, Toho prítomnosť si žiadaš najviac. Obmedzenie v niečom bežnom prinesie pre človeka neobyčajné veci, a to Božiu prítomnosť, Hospodina v Kristovi, Ktorý sa celkom ponížil a ukázal svetu i nám, že Jeho pot krvi je znakom najväčších obmedzení. Neobyčajná spása, neobvyklé odpustenie hriechov skrze Krista je naše. Veríš tomu, drahá sestra a milý brat? Spasná viera v Boha. Zmierčia obeť v Kristovi. Samson (vid'. Sudc 13), Samuel (vid'. ISam 2-3) boli bezvýhradne pre Božiu službu takto odlúčení, a dnes nás nikto neodlúči od lásky Božej, ktorá sa zjavila v Kristovi.

Biblický text: List apoštola Pavla Rimanom 8. kapitola 1-8. verše: „*A tak teraz už nie je žiadne odsúdenie pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi. Veď zákon životodarného Ducha v Kristovi Ježišovi ťa oslobodil od zákona hriechu a smrti. Čo bolo nemožné Zákonu pre slabosť spôsobenú telom, to vykonal Boh, keď poslal svojho Syna v podobe hriešneho tela a pre hriech odsúdil hriech v tele, aby sa splnila požiadavka Zákona v nás, ktorí žijeme nie podľa tela, ale podľa Ducha. Lebo tí, čo žijú podľa tela, myslia na telesné veci, tí, čo žijú podľa Ducha, myslia však na duchovné veci. Lebo zmýšľanie tela vedie k smrti, zmýšľanie Ducha však vedie k životu a pokoju. Pretože zmýšľanie tela je nepriateľstvom voči Bohu — nepodrobuje sa totiž Božiemu zákonu; veď sa ani nemôže. Tí, čo žijú v tele, nemôžu sa páčiť Bohu.*“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Apoštol Pavol v ôsmej kapitole Listu Rimanom zhrňa poslanstvo predchádzajúcich kapitol a poukazuje na to, čo znamená Kristova služba pre človeka v každodennom živote. Zdôrazňuje, že prvým veľkým požehnaním spásy je to, že ten, kto je v Ježišovi Kristovi, má odpustené hriechy a už nie je pod odsudzujúcim

súdom. Takýto človek rozpoznáva, čo je hriech a čo je milosť, a chápe váhu Kristovej obete.

Pavol zároveň jasne ukazuje, že Božie dielo sa nekončí odpustením, pretože vyslobodenie je tiež základnou súčasťou evanjelia. Vyslobodenie znamená, že Boh nielen zahladzuje minulé hriechy, ale prináša aj skutočnú zmenu do života človeka a prináša zadosťučinenie. Základom kresťanského života je zostať v Kristovi, ako to vidíme na príkladoch Zacheja, Nikodéma, Jozefa z Arimatie alebo učeníkov na ceste do Emauz, ktorých stretnutie s Kristom prinieslo radikálnu zmenu.

Apoštol sa zaraďuje medzi nich, pretože aj on sám zakúsil vyslobodenie pri svojom obrátení. Ten, kto skutočne prežije realitu Kristovej obete, prežije znovuzrodenie a začne žiť evanjelium ako radostnú zvesť. Apoštol Pavol zdôrazňuje, že zákon sám o sebe nedokáže dať život, ale iba evanjelium prináša slobodu a nový život.

Vo veršoch dva až štyri Pavol rôznymi spôsobmi opisuje podstatu evanjelia, keď hovorí o tom, že Boh poslal svojho Syna v podobe hriešneho tela, aby sa stal obeťou za hriech. Boh tak odsúdil hriech v tele a zároveň naplnil spravodlivú požiadavku zákona. Boží plán spásy bol jasný, pretože za hriech musel niekto niesť trest, a ten niesol Kristus namiesto človeka.

Pavol tiež poukazuje na to, že aj keď má zákon svoje miesto v živote človeka, evanjelium ho prevyšuje, pretože prináša život. Boh neposlal svojho Syna iba preto, aby nás vyslobodil z následkov hriechu, ale aj preto, aby v nás nevládol zákon, ale evanjelium, a aby Duch Svätý prebýval v nás.

Vo veršoch päť až osem apoštol ukazuje rozdiel medzi životom podľa tela a životom podľa Ducha. Človek, ktorý žije podľa tela, sa riadi svojimi vlastnými túžbami, čo vedie k nepriateľstvu voči Bohu a neschopnosti páčiť sa Mu. Naopak, človek, ktorý žije podľa Ducha, žije vo vzťahu s Bohom a jeho život smeruje k pokoju. Duch Svätý tak formuje myslenie aj konanie človeka.

Praktická aplikácia spočíva v tom, že veriaci človek každý deň skúma, čo riadi jeho život. Otázkou je, či žijeme podľa tela, alebo dovoľíme Duchu Svätému, aby nás viedol. Byť v Kristovi nie je jednorazové rozhodnutie, ale neustály spôsob života, v ktorom sa Božia milosť, vyslobodenie a prítomnosť stávajú realitou každodennosti.

Najvýraznejšie sa to prejavuje tam, kde Pavol hovorí o živote podľa tela a podľa Ducha. Toto nie je teória, ale veľmi konkrétny vnútorný zápas, ktorý aj ty dobre poznáš.

Predstav si nasledujúcu situáciu. Niekto ťa zraní, nespravodlivo o tebe hovorí alebo ťa kritizuje. Tvoja prvá, prirodzená reakcia je brániť sa, vrátiť úder alebo možno aj zraniť toho druhého. Toto je túžba tela, pretože telo hľadá vlastnú spravodlivosť, reaguje zo zranenia a sleduje svoje záujmy. V tom istom momente sa však v tebe môže ozvať iný hlas, ktorý ťa vedie k tomu, aby si nereagoval

hneď, aby si sa stíšil, aby ťa nevedol hnev, ale aby si hľadal pokoj. To je pôsobenie Ducha, ktorý nevedie k slabosti, ale k Božej sile.

Otázka v tej chvíli nie je, či si veriaci, ale ktorým smerom sa rozhodneš ísť. Ak reaguješ podľa tela, možno pocítiš krátkodobú úľavu, ale dlhodobo to prinesie napätie, narušené vzťahy a vnútorný nepokoj. Ak sa však rozhodneš podľa Ducha, prvý krok môže byť ťažší, ale výsledkom bude pokoj a čistota v tvojom vnútri. Ďalší veľmi praktický príklad sa týka našich myšlienok. Keď urobíš chybu, telo ti hovorí, že nie si dosť dobrý, že to nezvládneš a nemá zmysel sa snažiť. Duch ti však pripomína, že v Kristovi si prijatý a že vždy existuje nový začiatok. Drahý brat, drahá sestra, nezáleží na tom, čo cítiš alebo čo ti napadne ako prvé, ale na tom, ktorým smerom sa rozhodneš pokračovať. V poslednej konfliktnnej situácii si reagoval skôr podľa tela, alebo sa ti podarilo zastaviť a rozhodnúť sa podľa Ducha?

Záverečná modlitba: Nebeský Otče náš, ďakujem Ti za to, že v Ježišovi Kristovi už niet pre mňa žiadne odsúdenie a že si mi odpustil všetky moje hriechy. Ďakujem Ti, že ma neurčuje moja minulosť, ale to, čo si pre mňa vykonal na kríži. Pomôž mi, aby som tomu nielen rozumel, ale aby som v tom každý deň žil. Ďakujem Ti, že mi nedávaš len odpustenie, ale aj vyslobodenie. Prosím Ťa, vysloboď ma zo všetkého, čo ma ešte stále zväzuje a čo chce ovládať moje myslenie a rozhodovanie. Pomôž mi rozpoznať tie situácie, v ktorých ešte reagujem podľa tela, a daj mi silu vedome si zvoliť Tvoju cestu. Pane, Ty vidíš tie chvíle, keď ma niekto zraní, keď zažívam nespravodlivosť alebo keď vo mne rastie hnev. Uč ma v takýchto chvíľach zastaviť sa a nedovoliť, aby ma viedlo telo. Daj, aby odpovede môjho života formovala jemnosť, pokoj a múdrosť Tvojho Svätého Ducha. Prosím Ťa, obnovuj aj moje myslenie. Keď zlyhám alebo urobím chybu, nedovoľ, aby som počúval hlas odsúdenia, ale pripomínaj mi pravdu o Tvojej milosti, ktorá ma dvíha a dáva mi nový začiatok. Pomôž mi, aby ma nevedli moje pocity, ale Tvoja pravda. Pane, chcem zostať v Kristovi nielen dnes, ale každý deň. Veď ma svojím Duchom, aby môj život nebol formovaný telom, ale Duchom. Daj, aby moje rozhodnutia, slová a skutky odrážali Teba a aby sa v mojom živote čoraz viac prejavoval pokoj a život. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Boh nám totiž nedal ducha bojzlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy. Nehanbi sa teda za svedectvo o našom Pánovi ani za mňa, jeho väzňa, ale spolu so mnou znášaj utrpenie za evanjelium, posilňovaný Božou mocou.“ (II Tim 1,7-8) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 253: „Budže so mnou, Pane, ...“

Zlatica Oravcová – Príd', Duchu Svätý

Príd', Duchu svätý, zapál' srdcia naše,
Príd', Duchu dobrý – Svätý, príd'že k nám!
Srdc brány my ti otvárame dokorán,
nech láska tichá naše srdcia viaže!

Nech tvoji sme, Pane, v šťastí, v radosti.
Požehnaný deň je päťdesiaty,
keď naplnil si duše, Duchu svätý.
Vytvoril si cirkev v svojej milosti!

Príd', Duchu dobrý, nech sväté plamene
prepália i cítenia i snahy!
Príd', Duchu Kristov, vytúžený – drahý,
príd' a obmäkč srdca tvrdé kamene!
Príd', Duchu svätý...